

a tu ni misliti o tem, to je le ekstravagantnost, po katerej sodi ista, gotovo resnično dobra prijateljica, da je zakon — s a m o m o r.

V zakonu ali izven zakona bodi ženska delavna, poteguj se za pravice ženstva, delaj za njega blagor, toda bodi že doktorica, profesorica, skromna ekspeditorica ali pisateljica, ostani ž e n s k a po vedenji, po nežnosti, po čustvovanji, drugači te mora človeška družba, do katere imamo vsak svoje dolžnosti, obsojati ter te prištevati v nekak — tretji spol.

Le v skrajnosti nikar!

O vrnitvi.

Le cveti klinček mi rudeč
In bujno rasti rožmarin,
Da v šopek zvijem te duhteč,
Ko vrne ljubec se s tujin!

Na prsa šopek mu pripnem,
Ko zopet pride mi na vrt;
V zahvalo pa v očeh zazrem
Ljubavi žarne raj odprt!

Zorana.

Sličice.

Piše „Z.“

XI.

rijatelja sta sedela v kavarni, počasi srkala dehtečo, črno kavo in pušila cigarete. Krog biljardne mize sta se motala nadebudna sinova dveh bogatih trgovcev ter gracijozno suvala krogle in se ležerno opirala na tenke, dolge palice.

Bilo je vroče. Neka teška atmosfera je legala po kavarni in dim svalčic se je počasno raztezaval proti stropu. Mimo oken so hodili ljudje in prijatelja sta malomarno opazovala gospice v svetlih krilih, ki so počasno stopale mimo. Skoro vsaka je koketno pogledala v okno, potem pa resno nabrala obrvi, popravila si rokavice ali razpela solnčnik.

Vis-a-vis kavarne so zidali veliko, novo hišo. Zidovje je stalo že jako visoko, a vendar so še vedno vili opeko kvišku in cela vrsta deklet je nosila po improviziranih odrih malto. Solnce je pripekalo tjekaj na ono stran, pa kljub temu je mej oporami in mej križasto razpetimi tramovi vse mrgolelo pridnih delalcev. Mej delalkami je